

- CREN - Croatian Real Estate Newsletter

filipović
business advisory ltd.

Broj 52, veljača 2011.

POKROVITELJI CREN-a

SADRŽAJ

1. INTERVJU dr.sc. Vedran Ivanković, dipl.ing.arh..... 2
2. SEDMA GODIŠNJA MEĐUNARODNA KONFERENCIJA O HRVATSKOM TRŽIŠTU NEKRETNINA.....
3. JAVNI POZIV Tvtko Podi Šibenik d.o.o. u vlasništvu grada Šibenika 10
4. STATISTIKA..... 12
 - 4.1. Statistička priopćenja Državnog zavoda za statistiku iz područja građevinarstva 12
 - 4.1.1. Izdana odobrenja za građenje u prosincu 2010. 12

TEMA BROJA - INTERVJU:

dr.sc. Vedran Ivanković, dipl.ing.arh.

**Višestambene zgrade iz razdoblja moderne i uvjetovanost elitnoga stanovanja urbanizmom
Hrvatske i francuske perspektive**

1. INTERVJU

**dr.sc. Vedran Ivanković,
dipl.ing.arh.**

Višestambene zgrade iz razdoblja moderne i uvjetovanost elitnoga stanovanja urbanizmom Hrvatske i francuske perspektive

Molim Vas da se predstavite našim čitateljima.

Doktor arhitekture i urbanizma, znanstveni savjetnik na Katedri za urbanizam zagrebačkog Arhitektonskog fakulteta. Bavim se znanstvenim i stručnim radom. Objavio sam više od 20 znanstvenih radova u Hrvatskoj i svijetu, a u stručnom radu ističu se projekti: stambeno-poslovna višekatnica u Preradovićevoj 17, vila na Šestinskom vrhu, nekoliko nagrađenih urbanističko-arhitektonskih natječajnih radova, suradnje u izradi prostornih planova, te projekti interijera u Hrvatskoj i Francuskoj među kojima je i novi ured Croatia Airlinesa u Parizu.

Vi ste dvije godine proveli u Parizu kao voditelj postdokorskog znanstvenoistraživačkog projekta „Planiranje grada nakon Drugog svjetskog rata i utjecaj Le Corbusiera u hrvatskoj arhitekturi i urbanizmu“ u Le Corbusier-ovoj fundaciji pod pokroviteljstvom

Vlade Republike Francuske. Što je bio predmet Vašeg istraživanja?

Najšire rečeno bavio sam se istraživanjem cjelokupnog Le Corbusierovog urbanističkog opusa, proučavanjem njegovih veza s hrvatskim arhitektima, te istraživanjem mogućih utjecaja u hrvatskoj arhitekturi i urbanizmu, poglavito u razdoblju nakon Drugog svjetskog rata.

Ukratko nam opišite temu i zaključke Vašeg rada iz postdokorskog projekta vezano za usporedbu opusa hrvatskog arhitekta Drage Galića i najvažnijeg arhitekta moderne Charles-Éduarda Jeannereta, svjetski poznatog po pseudonimu Le Corbusier.

Kada govorimo o opusu hrvatskog arhitekta Drage Galića tada u prvom redu mislimo na poslijeratnu višestambenu arhitekturu, premda se Drago Galić stručno i stilski „kovao“ u razdoblju između dva svjetska rata, o čemu svjedoče vile „Jakšić“ na Lapadu i „Filipčić“ u Zagrebu (druga u suradnji

s Dragom Iblerom devastirana). Tako se i usporedba dvojice arhitekata koju spominjete svodi ponajprije na usporedbu poznatog marseilleskog L'Unité d'habitation izgrađenog 1952. i dvije Galićeve višestambene zgrade u Zagrebu na adresama Ulica grada Vukovara 35-35a (1951.-1955.) i 43-43a (1955.-1959.) za koje se često pisalo i govorilo da su kopije Le Corbusierove višestambene zgrade u Marseilleu. Te dvije zgrade, hrvatski Unité-i, pripadaju ponajboljim ostvarenjima naše višestambene arhitekture uopće. I premda je Le Corbusier neosporni arhitektonski začetnik ovog specifičnog oblika kolektivnog stanovanja koje svoje otjelovljenje konačno doživljava na prijelomu 4. i 5. desetljeća 20. stoljeća – naglašavam pritom „arhitektonski“ jer su vizije „složnoga kolektiva“ u vidu falansterija poznate još od Fourierova modela Versaillesa nastale na temeljima saint-simonističke teorije industrijskog društva koje upravlja svijetom – u projektantskome pogledu, u usporedbi s Le Corbusierovim dvoetažnim stanovima u Marseilleu, stanovi Galićevih višestambenih zgrada u Ulici grada Vukovara u Zagrebu su bitno komforniji i kvalitetnije projektirani. Projekt Galićevih dvoetažnih stanova daleko je odmakao u odnosu na Le Corbusiera, osobito u dimenzioniranju prostora (primjerice dvostruko veći konstruktivni raspon predviđen za širinu dnevnog boravka), a osunčanost dnevnih prostora, te prirodno osvjetljene kuhinje, još su studiozniji od Le Corbusierovih. Ukratko to su osnovne prednosti hrvatskog modela kolektivnog stanovanja koji bez sumnje ispravlja mnoge propuste europskog kasnog modernizma i unaprjeđuje općenito projektantski i idejno manjkava dostignuća višestambene arhitekture 1950-ih.

Tih za modernu arhitekturu bremenitih pedesetih Galić je više od Le Corbusiera podržavao stanoviti „l'ancien régime“ i tako svakoj hrvatskoj obitelji u svom kolektivu, vizualno oblikovanom u cjelinu da zadovolji zahtjeve politike i propagande jednog povjesnog trenutka, dao klasičnu kuću na kat.

Galićev projektantski put kojim on konačno zaokružuje vlastita traženja i pronalaženja i njegov pomalo paradoksalan spoj klasike i avangarde bili su implicitan odmak od svih tada poznatih europskih tendencija.

Dvije godine živjeli ste u Parizu i u sklopu istraživanja posjetili stambene zgrade i stanove koje je projektirao Le Corbusier i njegovi sljedbenici. Za koga su ti stanovi projektirani i kakav status danas imaju na tržištu nekretnina?

Danas te zgrade zbog svog autora imaju kulturni status. One iz 1930-ih projektirane su za bogate industrijalce ili za tržište – dakle opet za bogate industrijalce ili trgovce. Višestambene zgrade u rue du Docteur Blanche i rue Molitor u 16. arrondissementu imaju visoke cijene ponajprije zbog lokacije i imidža koji ima taj elitni dio Pariza. Cijene se kreću oko 10.000 eura za četvorni metar. Stanovi u marseilleskom Unité-u su bitno jeftiniji zbog odnosa cijena u Parizu i Marseilleu, te zbog lokacije u Marseilleu: 256 boulevard Michelet, koja nije ekskluzivni gradski arrondissement. Tako su stanovi te inače u gradnji višestruko skuplje višestambene zgrade višestruko jeftiniji od pariških. Uz lokaciju različit je i socijalno-ideološki kontekst, a on itekako utječe na cijenu.

Što se tiče Le Corbusierovih sljedbenika u Francuskoj, za razliku od

Hrvatske, njihove realizacije prati manje-više negativna konotacija u javnosti budući da se pojam kolektivnog (masovnog) stanovanja veže ponajprije za pariško predgrađe, a to je opet zbog imigracije, s gledišta cijene, jedan negativan socio-kulturološki kontekst.

Što za Vas znači elitno stanovanje? Molim Vas da, sukladno Vašem iskustvu i znanstvenom radu, usporedite elitno stanovanje u Parizu i Zagrebu te da date neke primjere.

Elitno stanovanje danas i nekad nije isto. To „nekad“ opet predstavlja različita razdoblja u povijesti. Pedesete su godine poslijeratno razdoblje i njih karakterizira specifičan društveno-socijalni i politički kontekst, a kako predstavljaju kontinuitet modernog pokreta (proganjanog od strane Nacista za vrijeme rata) koji je nastao iz avangarde s početka stoljeća te koji je po političkoj orijentaciji deklarativno ljevičarski, usmjerene su poglavito izgradnji višestambenih, dakle kolektivnih građevine većih dimenzija koje s današnjeg gledišta nisu atraktivne, i to ponajprije zbog stanovite vulgarizacije Le Corbusierovog modela i čitavog modernog pokreta izgradnjom predimenzioniranih građevina bez dovoljno kulturnih, društvenih, pa i bez trgovačkih i ugostiteljskih sadržaja. Zagrebački je primjer „Mamutica“, a postoji niz primjera iz Pariškog predgrađa koji pod IV. Republikom doživljava najveću ekspanziju. Iz tog je

doba poznata formula „désert français“ po modelu Jean-François Gravier.

Teško bi bilo bez velikog uvoda uspoređivati elitna stanovanja u Parizu i Zagrebu. Elitizam stanovanja ovisi o nizu čimbenika koji su ponekad relativna kategorija ali kada danas govorimo o modelu luksuznog pariškog stanovanja i dalje mislimo na zgrade i stanove za povlaštenu klasu iz druge polovice 19. st. koje su nastale u Drugom carstvu tijekom velike rekonstrukcije baruna Haussmanna i Napoléona III. A Georges Eugène Haussmann je bio – i potvrdio to u svojim opsežnim memoarima – deklarativni desničar, štoviše imperijalist. Mnogi su principi projektiranja stanova sublimirani u njegovom eklektičnom modelu koji sadrži mnoštvo projektantskih inovacija – modelu po kojem su arhitektura i individualni izražaj arhitekta potpuno podređeni jednoj savršenoj urbanističkoj viziji. Kvaliteta urbanog prostora koju je ostvario Haussmann: širina ulice, uređeni drvoredi, popločani nogostup i veliki otvoreni prostori, parkovi ili park-šume poput Bois de Boulogne koja sa Seineom formira izduženi prostor 16. arrondissementa, najvažniji je čimbenik elitnog stanovanja.

Raniji je primjer Napoléon I. i stanovi za visoku birokratsku elitu uz Jardin des Tuileries u rue de Rivoli dvaju arhitekata: Charlesa Perciera i Pierre-François-Léonarda Fontainea, utemeljitelj stila Empire.

Slika 1: Rue de Rivoli: Charles Percier i Pierre-François-Léonard Fontaine. Pogled iz Jardin des Tuileries.

U Zagrebu je stvar malo drukčija, premda bi se i tu luksuz trebao mjeriti u prvom redu veličinom slobodnog, neizgrađenog prostora oko građevine, te blizinom velikih uređenih parkova ili park-šuma. Princip da stan ima velike staklene površine, a da pritom na 5-6 m udaljenosti od druge zgrade gleda u nečije privatne prostore ne zadovoljava osnovne suvremene uvjete da bi stanovanje mogli ocijeniti elitnim. A ti su uvjeti: osunčanost interijera i eksterijera, te oblik neposrednog slobodnog prostora na koji su stanovi orijentirani. Vila na adresi Šestinski vrh 55 uz park-šumu Predsjedničkih dvora, s četiri stana koja nisu rađena za tržište već za unaprijed poznate vlasnike, ima svaki stambeni prostor specifično projektiran i sadrži niz projektantskih inovacija koje se kod nas pojavljuju po prvi put. Svaki je stan tako specifičan autorski „proizvod“:

jedan ima okretni zid, drugi velike okretno stijene izvedene od medijapana, teške po 400 kg i montirane uz pomoć dizalice, treći je izveden bez stolarskih stavki, s vratima od satiniranog kaljenog stakla bez okvira itd.

Svi su stanovi orijentirani na park-šumu Predsjedničkih dvora te zbog količine stakla i svjetla skoro potpuno „prozirni“, pa za zimskog solsticija sunce prolazi kroz interijer sve do sjevernog dijela vrta. Za grijane podove korišteni su najmoderniji materijali, a izolacijom je zgrada nadmašila i njemačke DIN norme.

Nažalost u Zagrebu je ta razina projektantskoga pristupa rijetkost i elitno se stanovanje svodi ponajprije na nestručno shvaćanje raznih investitora-profitera.

Slika 2: Vila Šestinski vrh 55. Arhitekti: Vedran Ivanković, Tatjana Barišić-Antolić. Okoliš vile je Haussmannovski.

Ulica grada Vukovara i moderne vizije Zagreba u 20. stoljeću predmet su istraživanja Vašeg doktorskog rada. Molim Vas da našim čitateljima ukratko predstavite razvoj ove izrazito važne zagrebačke ulice i put kojim se došlo do njezina urbanističkog rješenja, odnosno da ukratko predstavite povijest urbanističkog razvoja Zagreba u 20. stoljeću.

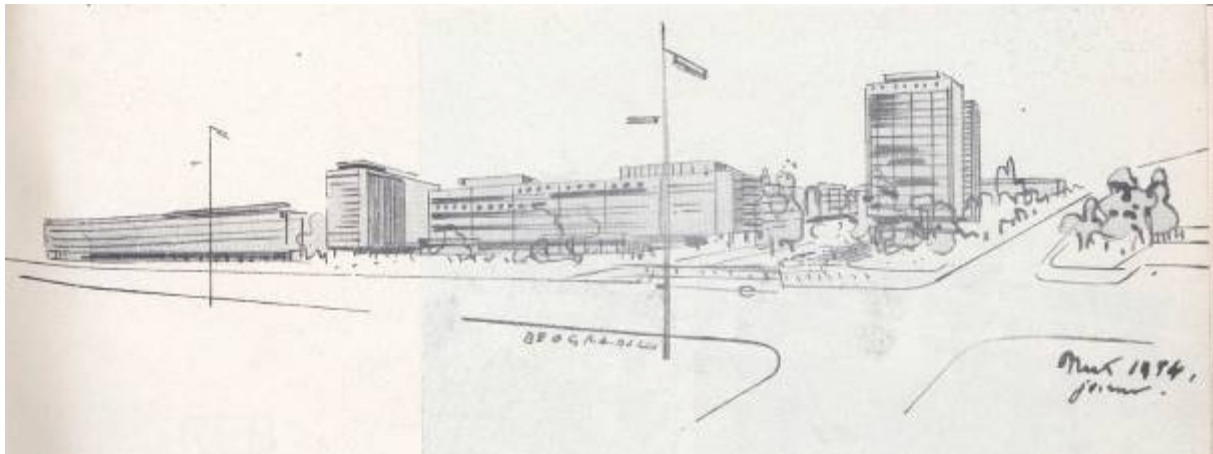
Početak 20. Stoljeća, na tragu druge Regulacijske osnove Zagreba iz 1887., Milan Lenuci je predstavio prvu urbanističku viziju koja predviđa širenje grada na Savu. Zagreb do tada nije nikada bio grad na rijeci i tek su ga povremene poplave upozoravale na nepristupačnost susjedne aluvijalne ravnice. Željeznička pruga kroz gradski centar, koja je sredinom 19. stoljeća projektirana na nasutom terenu da bi

ujedno služila za obranu od poplave, postaje već u toj Lenucijevoj viziji iz 1907. suvišna budući da bi novi plan savskih nasipa morao zauvijek omogućiti osvajanje područja Trnja. Bilo je jasno već tada da je za potpunu integraciju trnjanskog suburbija i Donjeg grada trebalo prije svega ukloniti prugu. Lenucijev odbijeni prijedlog rješenja iz 1907. s dva zaglavna kolodvora omogućavao je potpuno proširenje grada na predgrađe u Trnju, ali nije predviđao značajniju aveniju ili gradsku prometnicu na mjestu današnje Ulice grada Vukovara, tadašnje suburbane Varaždinske ceste. Tek je poslijeratna vizija arhitekta Vladimira Antolića, Direktivna regulacijska osnova Zagreba iz 1949., koju predstavlja tadašnji Urbanistički institut Narodne Republike Hrvatske, prva i najviša institucija za urbanizam u državi, predvidjela izgradnju jednog

velikog bulevara ili avenije koji je trebao po prvotnoj zamisli imati svoj vizualno-kompozicijski početak u vidu visokog nebodera Doma tiska u osi ulice, na području Trešnjevke. Poprečno su na veliku aveniju trebale biti trasirane/produžene ulice: Runjaninova, Gundulićeva, Miramarska, Draškovićeve, te prije svega os Zrinjevca kao glavna gradska os. Navedene su ulice trebale presijecati Ulicu grada Vukovara, tadašnji Moskovski bulevar, a na četiri križanja trebali su se graditi četiri visoka nebodera uprave i administracije, što se jasno vidi i u Antolićevim skicama Ulice grada Vukovara i planirane izgradnje Trnja s kraja 1940-ih.. Osnovna je značajka Antolićeve vizije oblikovanje središnjeg prostora Zagreba rijetkom i relativno niskom izgradnjom kako bi se zadržao prospekt s juga prema starom gradu i katedrali, a prostor uz rijeku Savu sačuvao kao neizgrađeni zeleni pojas – veliko područje nasada i zelenih

rekreacijskih zona – praznina koja će i do danas ostati prepoznatljiv identitet grada.

Antolićeva vizija je usto, nakon 1930-ih, točnije nakon Međunarodnog natječaja za regulacijsku osnovu Zagreba iz 1931. i nakon vizije izgradnje tzv. Južnog Zagreba na lijevoj obali Save iz 1937. koju iz Le Corbusierova ureda u Parizu predstavlja Juraj Neidhardt i koju tada objavljuje ugledni pariški „L'Architecture d'aujourd'hui“, prva vizija koja definitivno povezuje stari i novi Zagreb uklanjanjem pruge u središtu. Kasnije su se vizijama izgradnje Ulice grada Vukovara bavili najveći hrvatski arhitekti: Božidar Rašica, Juraj Neidhardt, Nikola Dobrović, Neven Šegvić, Antun Ulrich, zatim Slovenac Edvard Ravnikar, nizozemac Jacob Bakema, a slavni američki teoretičar Peter Blake uzima ju kao primjer promašaja Le Corbusierova urbanizma

Slika 3: Ulica grada Vukovara u viziji arhitekta Božidara Rašice iz 1954. Raskrižje Ulice grada Vukovara i Savske ceste.

Danas je Ulica grada Vukovara poslovno središte Zagreba u kojoj se nalaze poslovne zgrade i tornjevi iz razdoblja socijalizma, ali i veći broj novih poslovnih zgrada. Kako biste ocijenili arhitektonsku i

poslovnu kvalitetu tih zgrada i kakva je Vaša vizija buduće izgradnje te ulice?

Poslovnih zgrada i tornjeva iz socijalizma je relativno malo: zgrada FER-a Julija Golika, „Zagrepčanka“

Slavka Jelineka, te fantastična poslovna zgrada iz 1960-ih Marijana Haberlea (autora koncertne dvorane „Lisinski“) u Miramarskoj (današnja zgrada „Croatia osiguranja“) za koju je Haberle 1970-ih dobio nagradu „Vladimir Nazor“ za životno djelo. Mala zgrada „Jadranfilma“ (danas „Croatia Lloyd“) Božidara Rašice na adresi Ulica grada Vukovara 62 poslovni je objekt paviljonskog tipa i dobro pokazuje princip umjerenosti rasta i poslovne etike iz razdoblja socijalizma. Njezin je tlocrt vrlo funkcionalan i za današnje poimanje radnog prostora. Poslovne zgrade i tornjevi iz kapitalizma puno su se agresivnije nametnuli prostoru, nadmašujući katkad i mjerilo jedne soerealističke magistrale kakav je u prvoj zamisli iz kraja 1940-ih bio Moskovski bulevar –

današnja Ulica grada Vukovara. U recentnijim vizijama budućnosti izgradnje Ulice grada Vukovara bilo je velikih propusta. Održan je nedavno jedan natječaj za poslovni neboder Erste banke ispred Galićeve zgrade na broju 43-43a. Njegovom bi se izgradnjom uništio do danas sačuvan jedinstveni koncept velike prometnice s niskom paviljonskom izgradnjom u prvom, višom u drugom – stambenom planu, te najvišom u trećem planu ulice, jedinom u kojem je prihvatljiva izgradnja nešto viših poslovnih tornjeva.

Primjer moguće gradnje u trećem planu Ulice grada Vukovara nagrađeni je projekt poslovnog tornja u Miramarskoj ulici kojeg je autor moja malenkost.

Slika 4: Poslovni neboder u Miramarskoj ulici iz 2009. Pogled s raskrižja Ulice grada Vukovara i Miramarske. Arhitekti: Vedran Ivanković, Matija Vaniček, Nino Virag.

Ulica grada Vukovara istočno od Držičeve devastirana je neplanskom izgradnjom. Novi poslovni tornjevi na križanju s Heinzleovom zamišljeni su i izgrađeni bez konteksta i bez urbanog

dijaloga s velikim ulicama te predstavljaju najgore što se Zagrebu i njegovoj tradicionalno dobro osmišljenoj arhitekturi i urbanizmu moglo dogoditi.

Sedma godišnja međunarodna konferencija
o hrvatskom tržištu nekretnina

The Regent Esplanade Hotel
ZagREb, Hrvatska ● 14. i 15. travanj 2011.

Joie de vivRE

Konferencija počinje prvim panelom:

**REzgovarajmo -
GDJE SMO I KUDA IDEMO**

Predavači:

prof.dr.sc. Ljubo Jurčić
Sveučilište u Zagrebu, Ekonomski fakultet

mr.sc. Borislav Škegro
partner, Ouseaiz Priveste Equity d.o.o.

dr.sc. Marko Škreb
glavni ekonomist, Privredna banka Zagreb d.d.

dr. sc. Sandra Švaljek
niznateljica, Ekonomski institut, Zagreb

Organizator

Pokrovitelji

Zlatni sponsor

Srebrni sponzori

Sponzor

Specijalni gosti

Službeni rent-a-car

Medijski pokrovitelji

Detaljne obavijesti o Konferenciji, programu Konferencije i prijavi za Konferenciju mogu se vidjeti na
www.filipovic-savjetovanje.hr

3. JAVNI POZIV

Tvrtka Podi Šibenik d.o.o. u vlasništvu grada Šibenika, objavljuje,

Javni poziv

za iskaz interesa za sudjelovanje privatnog partnera, odnosno privatnog poduzetnika ili udruženih privatnih poduzetnika, koji će u suradnji s tvrtkom Podi Šibenik ostvarivati projekt „Logističko-robn terminal Šibenik“ (u daljnjem tekstu: Terminal).

Projekt će se ostvarivati sukladno ugovoru s tvrtkom Podi Šibenik d.o.o., uz primjenu modela javno privatnog partnerstva, odnosno Ugovora o JPP-u.

1. Opis projekta

Tvrtka Podi Šibenik uz potporu grada Šibenika planira realizaciju logističko-robnog terminala u sklopu gospodarske zone PODI u Šibeniku.

Podi je centrala zona Dalmacije, smještena je uz autocestu A1 i udaljena je 5km od grada Šibenika. Sve detaljnije informacije o gospodarskoj zoni PODI mozete pronaći na www.podi-sibenik.com ili u Upravi društva Podi Šibenik d.o.o. čiji se kontakt podaci nalaze niže.

Sam Terminal je zamišljen kao kombinacija više segmenata:

- Upravna zgrada - centralno mjesto za smještaj svih djelatnosti za kojima postoji potreba poduzetnika u sklopu poduzetničke zone (npr. banka, prodavaonica, restoran, postanski ured, odvjetnik, vrtić i sl.)
- Carina –smještaj ureda carine, špedicija i s njma povezane djelatnosti
- Skladišta – carinsko skladište i distribucijsko skladište opće namjene
- Parking za kamione – parking koji bi osigurao bolje uvijete rada kako za carinu tako i za same transportne djelatnike (dostupni sadržaji: kamionska vaga, video nadzor i sl.)

2.Terminal će biti smješten na parceli oznake K.O. Dubrava K.Č. 4132/28, koja se prostire na 33.174m².

3. Parcela je infrastrukturno opremljena

4. Poduzetnici su oslobođeni plaćanja:

- a) komunalnog doprinosa za proizvodne djelatnosti u cjelini, a za ostale poslovne djelatnosti za 50%
- b) komunalne naknade u prvoj godini poslovanja 75%, u drugoj godini poslovanja 50%, a u trećoj godini poslovanja 25%

5. Pisma namjere trebaju sadržavati:

- a) Naziv i sjedište zainteresirane pravne ili fizičke osobe
- b) Kontakt podatke
- c) Izvadak iz sudskog registra
- d) Kratki opis projekta (planirani sadržaji i okvirni terminski plan)

6. Zainteresirani investitori mogu pogledati dokumentaciju kojom raspolaže tvrtka Podi Šibenik za navedeni projekt i uz najavu običi buduću lokaciju Terminala. Pregled dokumentacije i obilazak mogu se dogovoriti na broj telefona 022 218-041 svakim radnim danom od 9-14 sati ili na mail info@podi-sibenik.hr.

7. Pisma namjere upućuju se tvrki Podi Šibenikna adresu Velimira Škorpika 17b, 22000 Šibenik ili na info@podi-sibenik.com, do zaključno 10. ožujka 2011.

8. Putem javnog poziva za iskazivanje interesa Podi Šibenik nastoji utvrditi tržišni interes potencijalnih privatnih partnera za sudjelovanjem u provedbi Projekta po modelu JPP. Ukoliko isti postoji, Podi Šibenik će nastaviti s postupkom sukladno Zakonom o javno privatnom partnerstvu i provedbenim propisima.

Iskazivanje interesa ne predstavlja preduvjet za sudjelovanje, niti potencijalne privatne partnere ne obvezuje na sudjelovanje u postupku javnog nadmetanja te ih ne stavlja u povoljniji položaj u odnosu na ostale potencijalne ponuditelje koji nisu iskazali interes po ovom pozivu. Međutim, iskazivanjem interesa, potencijalni privatni partneri mogu utjecati na daljnji razvoj i ostvarenje ovog Projekta.

Podi Šibenik zadržava pravo da, temeljem ovog poziva, ne izabere niti jedan od dostavljenih iskaza interesa. Podi Šibenik također zadržava pravo da ne pokrene postupak javnog nadmetanja za odabir privatnog partnera.

U postupku za iskazivanje javnog interesa Podi Šibenik se obvezuje čuvati tajnost podataka koji se odnose na prijavitelje i na njihovu dokumentaciju.

Direktor

Vjeko Kaleb

www.podi-sibenik.com

4. STATISTIKA

4.1. Statistička priopćenja Državnog zavoda za statistiku iz područja građevinarstva

4.1.1. Izdana odobrenja za građenje u prosincu 2010.

U prosincu 2010. izdana su 974 odobrenja za građenje, što je za 10.9% manje u odnosu na prosinac 2009. Ukupan broj izdanih odobrenja za građenje u razdoblju od siječnja do prosinca 2010. u usporedbi s istim razdobljem 2009. manji je za 14.1%. U prosincu 2010.:

- prema vrstama građevina, 84.7% odobrenja izdano je za zgrade, a 15.3% za ostale građevine

- prema vrstama građenja, 79.6% odobrenja izdano je za novogradnju, a 20.4% za rekonstrukcije.

Prema izdanim odobrenjima za građenje u prosincu 2010. predviđeno je građenje 1 428 stanova s prosječnom površinom od 86.1 m².

Priopćenje: Izdana odobrenja za građenje u prosincu 2010., Državni zavod za Statistiku, Zagreb 2011.

IZDAVAČ:

Filipović poslovno savjetovanje d.o.o.

Trg bana Josipa Jelačića 3/V
10000 Zagreb – Hrvatska
Tel: +385 1 481 69 69
Fax: +385 1 483 80 60
e-mail: cren@filipovic-advisory.com

Želja nam je da Croatian Real Estate Newsletter / CREN bude brz i kvalitetan izvor informacija svima koji djeluju u sektoru nekretnina, od developera, projekatana, izvođača građevinskih radova do agencija za posredovanje i dr. Molimo Vas da Vaše komentare, prijedloge i mišljenja pošaljete na cren@filipovic-advisory.com kako bismo poboljšali CREN i učinili ga vodećim medijem o hrvatskom tržištu nekretnina.

Redakcija: urednik Vladimir Filipović, Marija Noršić, Petra Škevin i Natalija Vulić.

